

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia 2024 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku na osiedlu nr 9 - Jaroszkówka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku na osiedlu nr 9 – Jaroszkówka w obrębie nr 14 – Pietrasze, obejmującej część działki o numerze geodezyjnym 534, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Jerzego Grygorczuka**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCA RADY

Katarzyna Jamróz

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miasta Białystok
z dnia 2024 r.

UZASADNIENIE

Nadanie nazwy ulicy podyktowane jest koniecznością ustalenia numerów porządkowych nowo powstającym budynkom w tym rejonie. Proponowana do nazwania ulica położona jest w obrębie nr 14 – Pietrasze, na części działki o numerze geodezyjnym 534, stanowiącej własność Gminy Białystok.

Propozycja nadania nazwy imieniem Jerzego Grygorczuka – cenionego rzeźbiarza i pedagoga, profesora Politechniki Białostockiej, będzie wyrazem zachowania pamięci o artyście i jego dorobku artystycznym.

Jerzy Grygorczuk urodził się w 1944 r. w Białymstoku. Edukację artystyczną rozpoczął w Liceum Plastycznym w Supraślu. W latach 1964-1970 studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Gdańsku na Wydziale Rzeźby. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w 1970 r. Kwalifikacje I stopnia uzyskał na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, a habilitację na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Po ukończeniu studiów wrócił do Białegostoku. W latach 1972-1975 pracował w Urzędzie Miejskim w Białymstoku na stanowisku plastyka miasta. Następnie, w latach 1975-1977 w biurze projektowym Przedsiębiorstwa Usług Turystycznych; w latach 1979-1989 był doradcą artystycznym w Pracowni Sztuk Plastycznych w Białymstoku, pełniąc funkcję rzeczoznawcy w zakresie rzeźby. W latach 2000-2016 związał się zawodowo z Politechniką Białostocką, prowadził pracownię rzeźby w Katedrze Architektury Wnętrz na ówczesnym Wydziale Architektury i Urbanistyki Politechniki Białostockiej, a w 2011 r. dołączył do zespołu dydaktycznego architektury krajobrazu na Wydziale Budownictwa i Nauk o Środowisku.

Artysta miał na swoim koncie 45 wystaw indywidualnych oraz ponad 100 zbiorowych w kraju i za granicą. W dorobku ma liczne realizacje rzeźbiarskie i pomnikowe, konserwatorskie rewaloryzacje rzeźb oraz znaczną ilość prac sakralnych w kościołach na terenie całego kraju. Był laureatem wielu nagród, wyróżnień i odznaczeń.

Do Jego artystycznych prac w przestrzeni miejskiej Białegostoku należą m. in.: Koła – znajdujące się w rozwidleniu Alei Solidarności i ul. Zwycięstwa; Pomnik Obrońców Białegostoku – skrzyżowanie ulic Aleja Jana Pawła II i Wysoki Stoczek; Bazyliżek – ul. Warszawska; Wiolonczelistka – plac zabaw przy ul. Kijowskiej; Kochanowski – podobizna poety przy ul. Jana Kochanowskiego; Pomnik Marii Konopnickiej – teren Zespołu Szkół Ogólnokształcących Mistrzostwa Sportowego przy ul. Marii Konopnickiej; Pomnik Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie – rejon ul. Akademickiej i M. Curie-Skłodowskiej; Płaskorzeźba „Polifonia” na fasadzie Filharmonii przy ul. Podleśnej; Carskie wrota w białostockiej cerkwi Hagia Sophia przy ul. Trawiastej; Wystrój Kościoła Zmartwychwstania Pańskiego na Wysokim Stoczku; Plakieta Ojcu Świętemu „Honorowy Obywatel Białegostoku”; Krzyż Katyński – Park Konstytucji 3-go Maja. Poza tym wykonał: Pomnik Orła Białego w Tykocinie, Pomnik Marszałka Piłsudskiego w Sokółce, Drogę Krzyżową przy kościele w Narewce.

Zmarł 31maja 2022 r. Pozostawił po sobie ogromny dorobek artystyczny, Jego prace są na stałe wpisane w białostocki i podlaski krajobraz. Był lubianym i szanowanym wykładowcą. Wykształcił wielu studentów, chętnie dzieląc się z nimi swoją wrażliwością i umiejętnościami. Był promotorem i recenzentem licznych prac dyplomowych realizowanych na kierunku architektura krajobrazu. Talentem plastycznym wspomagał także działania realizowane na uczelni.

Wobec powyższego, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.